

նան ևս ունի մի անյարմարութիւն, որի վրայ կարեոր է ուշադրութիւն դարձնել։ Խնչպէս յայտնի է, զիւղացիները մեր կողմերում իրենց անասունները տմբողջ ձմեռը կերակրում են գլխաւորասդիս յարդով. մեքենան կտրատում է յարդը շատ անց բմնոր կերպով, որ շատ կոշտ է լինում, ուստի և անասունները դժուարութեամբ են ուտում։ Այսպիսի դէպքում պէտք է աշխատել մեքենան յարմարեցնել յարդը արօրելու համար։ Այս նպաստակով ևս արդէն փորձեր են եղած, որ յաջողութիւն են խոստանում։ Այսպիսով ուրեմն, եթէ կայի մեքենայի այս մի անյարմարութեան առաջն առնուի ամեն բան վերջացած կարելի է համարել։ Առ այժմ կարելի է այս խորհուրդը տալ. մեքենայի կորտած յարդը խիստ պէտք է փաել կալում և քիչ ժամանակ կամու ծեծել, արորել և կամ անասուններ ման ածել, որոնք իրենց ոտքերով կիսափկացնեն յարդը։

Կը շարունակուեմ։

Դ. Հ.

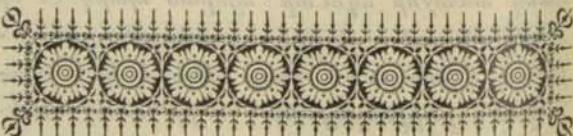
ՄԱՆՐԱԼՈՒՐՔ

Կայծակի խաղերը. — Աստղագէտ Ամիլի Գլամարին այսպիսի վերնագրով մի յօդուած է հրատարակել, որ հետաքրքրական տեղեկութիւններ է տալիս կայծակի առաջրացրած երեցիների մասին։ Անցեալ թուականի օգոստոսի 17-ին 30 մետր հեռաւուրութիւնից կայծակը յափշտակել է մի երիտասարդի, որը միայն վայր ընկնելիս պատին դիպչելով վիրաւորել էր ծունկը. իսկ նոյն կայծակը երիտասարդից 20 մետր հեռաւորութեան վրայ սպանել էր երկու կողի Սովորաբար կայծակը խփում է այն մարդոց, որոնք անձրեւ ժամանակ ուզում են ծառերի տակ պատարան գտնել. այսպէս զինուոր, որոնք անձրեկից պաշտպանուում էին լորենու տակ, կայծակնահար են լինում և մնում են այն զրութեան մէջ, ինչպէս որ կային. բայց երբ ուրիշները դիպաննանց, իսկ յն մոլորի կոյտ գարձան, կայծակը միշտ այդպիսի գերախա երեցիներ չի առաջ բերում. երբեմն և զուարձալի խաղ է խաղում մարդկանց գիտին. Աերջեր գիւղական խրճիթի մէջ կայծակը երկու գիւղացուց խլում է նրանց նախաձաշը՝ հացը, պանիրը, պտուղները, վայր ձգում նրանց շիշը, իսկ չիւղացիների զինին առատ յարդ է թափում։ Մի

ճանապարհորդի կայծակը խփում է, բայց չի վասում. ճանապարհորդը դրապնում ուներ երկու արծաթ և մէկ սոկեայ զրամ, երբ նա տուն է դառնում, տեսնում է, որ իւր սոկեայ զրամը չկայ, իսկ նորա փոխարէն արծաթ է մնացել. Կայծակը կարծեն կաղուանական հօսանքով, սոկին արծաթաց զօծել էր միւս երկու արծաթ դրամների շնորհի։ Պատահէլ է, որ կայծակը հալել է սոկեայ և արծաթեայ ականջի օղեր, շղթաներ, մինչդեռ այդ զարդարանքները կրողն անվնաս է մնացել։ Եյ երեսյմը աւելի զարմանալի կը լինի, երբ ի նէտիուննեանք, որ սոկին հալուում է 1.030, արծաթը 954, պղնձնը 940 աստիճան տաքութեան մէջ, Մի անգամ կայծակն այրում է մի կնոջ գուլպաները. իսկ կին անվնաս է մնում. Կայծակը երրեմն երկուում է կը բակի գունտ գարձած. օրինակ, Բենէուում (Դեսիւր) մի անգամ սոսի ծառի վրայ այսպիսի մի գունտ երեաց, որ շարունակ մի ճիւղից միւսն էր թուզում վերջապէս գետին ընկաւ և զլորուեց մի գիւղացու բակ։ Գոմի զրան առաջ երկու երեխայ կային կանգնած. Նոցանից մէկը հետաքրքրութեամբ ուղը զնտակի վրայ, որ յանհարծ պայթեց, ահագին զրդորդ հանելով ցնցեց տան պատերը և վայր ձեց երեխաներին։ Որ անվնաս մնացին, մինչդեռ գոմի մէջ կայծակը սպանել էր 14 զլուխ տաւար։

Պատահում է, որ կաշուէ ձեռնոցների մէջ ձեռքերը այրուում են մինչդեռ ձեռնոցները մնում են անվնաս։ Կայծակը մի լցրած հրացանի խիմիկի հալում է նրա մետաղեայ մասերը, իսկ վառողն և զնտակի մնում են անաղարտ։

Մի անգամ մի երեկոյթի գահինձում կայծակը հանգնում է բոլոր մոմի ճրագները և զահը լցնում է խեղդող ածխահոտով։ Իսկ ի ինի հիւպատոսարանում սրանից մի քանի տարի առաջ կայծակը վառել էր լոլոր ելեկտրական ճրագները։

ՑԱՀԵԼՈՒԱԾ

(ՄԱՅՐ ԱԹՈՌԻ ԴԻՄԱՆԻՑ)

(Եարունակութիւն և լուրջ)

Յաղագս անցից ոմնանց, որ զկնի օծման մնծի Հայրապետիս մերոյի ծայրագոյն Պատրիարքութիւն ամենայն հայոց, սա ըստ օրինի և ըստ բնական հարկի և սովորու-

թիւ զինին առատ յարդ է թափում։ Մի